

Debatt i Dagens Næringsliv mellom Knut Einar Rosendahl, Statistisk Sentralbyrå og Petter Osmundsen, Universitetet i Stavanger om oljekutt er effektivt klimatiltak.

Knut Einar Rosendahl innlegg i Dagens Næringsliv 16 desember 2011:

Å la være å bygge ut marginale, lite lønnsomme oljefelt i Norge kan være et kostnadseffektivt klimatiltak, skriver **Knut Einar Rosendahl**, forsker i Statistisk sentralbyrå.

Oljebrems er billig klimakutt

INNLEGG Klima

Klimamøtet i Durban er over, og vi er kommet enda et lite skritt videre i arbeidet med å redusere de globale utslippene av klimagasser. Frem mot 2020 vil det imidlertid være slik at kun Norge, EU og noen få andre land fører en aktiv klimapolitikk der det koster å slippe ut CO₂. Hva bør Norge gjøre i en slik situasjon?

Det er et vanskelig spørsmål. Ett av forslagene som har vært fremme i debatten er å redusere utvinningstempoet for norsk oljeproduksjon. Professor Rognvaldur Hannesson kommenterer dette i DN 10. desember, og undres på om forslaget er ment som en spøk. Ettersom jeg har uttalt at utvinningstempoet bør vurderes som et mulig klimatiltak (DN 7. desember), vil jeg presisere at

VIL BIDRA. Knut Einar Rosendahl spør hvordan Norge best kan bidra i reduksjon av CO₂-utslipp.

det ikke var ment som spøk fra min side.

Hannesson tar utgangspunkt i at norske CO₂-utslipp er så minimale at norske tiltak har ubetydelig effekt på klimaet. Det er jeg enig i. Samtidig er det verdt å nevne at utslippene fra forbrenning av norskprodusert olje og gass utgjør omtrent 500 millioner tonn CO₂ per år. Kun 11 land i verden har høyere utslipp fra energibruk enn dette.

Utvinningstempoet på norsk sokkel er derfor ikke helt uvesentlig for de globale CO₂-utslippene. Men det er fortsatt riktig at norske tiltak isolert sett har ubetydelig effekt på klimaet.

Likevel er det bred enighet blant norske politikere om at Norge skal bidra aktivt i kampen mot klimaendringer, uavhengig av internasjonale forpliktelser. Vi har blant annet hatt en CO₂-avgift i 20 år. Spørsmålet er derfor hvordan Norge best kan bidra.

Blant økonomer er kostnadseffektivitet et sentralt mål. I denne sammenhengen vil det si å redusere de globale utslippene mest mulig for en gitt samfunnsøkonomisk kostnad.

Dersom redusert utvinningstempo for norsk oljeproduksjon bidrar til reduserte utslipp utenfor Norge, bør det derfor telle positivt i det samfunnsøkonomiske regnskapet.

Tilsvarende argument, men med motsatt fortegn, brukes hyppig knyttet til industrien: Dersom klimapolitikken fører til nedleggelse i norsk industri og påfølgende økt produksjon og utslipp i Kina, betegnes det gjerne som meningsløst.

Hannesson mener uteblitt norsk oljeproduksjon vil bli erstattet av mer utslippsintensiv oljeproduksjon i Canada eller andre steder. Det er sikkert riktig at dette vil skje til en viss grad, men det er også sannsynlig at samlet forbruk vil falle noe. Internasjonale studier av hvordan oljeprisen påvirker tilbud og etterspørsel tilsier det, selv om resultatene spriker en del. Ettersom utslippene ved forbrenning av olje er vesentlig høyere enn ved produksjon, også for oljesand, er det derfor sannsynlig at samlet utslipp utenfor Norge vil falle.

Det kan derfor være kostnadseffektivt ut fra et klimaperspektiv å la være å utvinne marginale oljefelt der lønnsomheten er liten. Etter min mening bør det derfor vurderes som et seriøst klimatiltak.

Samtidig er det viktig at en eventuell reduksjon i utvinningstempo ikke gjennomføres ved å bryte inngåtte avtaler med oljeselskapene. Forutsigbare rammebetingelser er viktig også for norsk sokkel. Redusert utvinningstempo kan derfor best realiseres i forbindelse med åpning av nye områder og tildeling av lisenser.

Et nøytralt og treffsikkert virkemiddel kan i så fall være en produksjonsavgift, som bør fases ut den dagen vi har noenlunde lik pris på CO₂-utslipp i hele verden. Det kan også være aktuelt å la Oljedirektoratet ha et globalt klimaperspektiv i sine vurderinger av aktuelle tiltak for økt verdiskaping på sokkelen.

Oljefelt som ikke utvinnes i dag, kan utvinnes i fremtiden. Dersom oljeprisen stiger, slik IEA og mange andre forventer, kan det være lønnsomt å utsette utvinningen av marginale felt, selv uten et klimaperspektiv. Klimagevinsten kan da muligens bli redusert, men ikke dersom vi får et forpliktende globalt rammeverk for klimagassutslipp.

■ Knut Einar Rosendahl, forsker i Statistisk sentralbyrå

■ BØR REDUSERE. Utvinningstempoet på norsk sokkel er ikke uvesentlig på de globale CO₂-utslippene, skriver artikkelforfatteren. Bildet er fra Sleipnerfeltet i Nordsjøen. Foto: Gunnar Lier

Nordmenn som forsøkskaniner

INNLEGG Klima

Elif Ursin Reed gir det best funderte forsvar jeg har sett for ensidige norske klimatiltak i DN igår: De ville bringe på det rene hva det virkelig koster å redusere utslipp av karbondioksid så det monner, og de ville også vise om det går an å få velgere i demokratiske og velstående land til å akseptere slike tiltak.

Vi famler ikke helt i blinde om kostnadene; Klimakur 2020 gir oss en forsmak. Det bebudes begrensninger i bruk av privatbil, doble bensin- og dieselpenger og doble priser på flybilletter. Dertil kommer elektrifisering av petroleumsutvinningen til astronomiske kostnader og derav følgende høyere elektrisitetspriser. I det siste har noen foreslått å la være å bygge ut nye oljefelt, med

HØYE KOSTNADER. Bruk av bil og flytransport kan bli mye dyrere i fremtiden, skriver Rognvaldur Hannesson.

dertil hørende uteblitte oljeinntekter.

Det er ikke uten interesse å se hvor langt man kommer med dette. Antagelig må det sterkere lut til. Og det er også interessant å se om norske velgere vil finne seg i å være kaniner i et forsøk på å redde verden, særlig når verden antagelig ikke er truet av noen klimakatastrofe.

Noen tilbud er for gode for å la være å ta imot dem. Den særnorske klimakur er ikke blant dem.

■ Rognvaldur Hannesson, professor ved Norges Handelshøyskole

FLERE INNLEGG Side 36 – 37

Gjestekommentar Knebles uten dom

Halvard Østveit Barbogen

Innlegg Slipp Borten Moe fri

Tom Nysted

Et argument for norske utslippskutt

Erik Solheim

Kvotesvikt

Lars Haltbrekken

Misforstått om markedene – igjen

Richard Priestley og Kjell Jørgensen

Petter Osmundsens innlegg i Dagens Næringsliv 19 desember
2011:

Dyrt tiltak uten virkning

INNLEGG Klima

Utviklings- og miljøvernminister Erik Solheim foreslår redusert utbyggingstempo i norsk petroleumssektor som klimatiltak. I DN 16. desember opprettholder forsker Knut Einar Rosendahl i Statistisk sentralbyrå sin støtte til forslaget. Det må være basert på feilaktige forutsetninger.

Resonnementet for redusert norsk utvinningstempo er at det vil gi kutt i utslipp både knyttet til innenlandsk utvinning og utenlandsk forbruk av petroleum.

Jeg antar at Rosendahl, som en meget kompetent forsker, tar utgangspunkt i økonomiske modellkjøringer. For å rendyrke enkeltpoeng og for å kunne løse komplekse modeller er det vanlig å gjøre en del forenkling forutsetninger. I den grad forutsetningene er i utakt med virkeligheten kan man komme skeivt ut i politikk anbefalingene.

Den første antakelsen som er nødvendig for at resonnetmentet skal holde, er at man må sette likhetstegn mellom olje og gass. Gass, som utgjør en stor del av norsk petroleumsproduksjon, har som kjent lavere utslipp ved bruk enn olje.

Den andre antakelsen er at redusert norsk oljeproduksjon ikke fullt ut vil bli møtt av økt tilbud fra andre produsentland. Det kan virke som at man her legger til grunn en frikonkurransemodell. Som kjent er oljemarkedet dominert av Opec-kartellet, som styrer sitt tilbud for å oppnå en gitt oljepris. Hvis Norge skulle redusere

LEKKASJE. – Man oppnår bare at produksjonen flytter til et annet land der utslippene er større, skriver Petter Osmundsen.

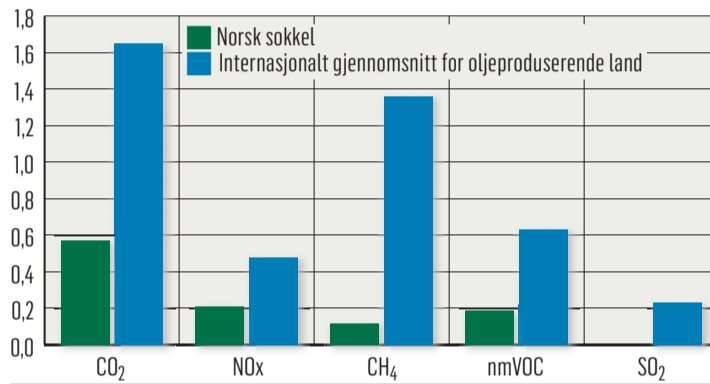
produksjonen, er det all grunn til å tro at bortfallet vil bli erstattet av Opec. Med uendret global oljeproduksjon og -forbruk vil de globale CO₂-utslippene øke. Årsaken til dette er at på grunn av reguleringer, CO₂-skatt og kvoteplikt har norsk petroleumsindustri fått økonomiske grunner til å velge løsninger som gir betydelig lavere utslipp enn vi ser i andre land, se figuren.

Det vil også bli økte globale utslipp av nitrogenoksid, metan, flyktige organiske forbindelser utenom metan, og svoveldioksid. Vi har nå diskutert den tredje forenklingen men misvisende forutsetningen som resonnetmentet må hvile på, nemlig at norsk oljeproduksjon har samme utslipp som i andre land.

Den fjerde forutsetningen som er nødvendig for at resonnetmentet skal være gyldig er at all olje er av samme kvalitet. Slik er det ikke. Norsk olje er av høy kvalitet – den har lite forurensninger og er lett å raffinere til høyverdige produkter som gir lavere utslipp når de forbrukes. Det er stor mangel på denne type olje i markedene i dag, og sannsynligheten for at det blir tung olje, med mye svovel og andre forurensninger, som erstatter bortfall av norske leveranser er stor. På grunn av lavere utslipp i utvinning,

Mindre utslipp

Utslipp til luft fra norsk og internasjonal petroleumsindustri per produsert enhet i 2009. Kg utslipp per sm₃ o.e.

foredling og konsum av norsk olje vil norske oljekutt gi økning i globale utslipp selv om samlet konsum skulle bli noe redusert.

Eventuelt fall i globalt gasskonsum til kraftproduksjon vil delvis bli kompensert med økning i forbruk av kull, med tre ganger så høye utslipp.

Det er en bred faglig erkjennelse av at ensidige tiltak mot norsk aluminiumsindustri ikke hjelper på globale klimautfordringer. Man oppnår bare at produksjonen flytter til et annet land der utslippene er større, såkalt karbonlekkasje. De samme mekanismene vil tre i kraft om man reduserer utbyggingstempoet på norsk sokkel. Petroleumsnæringen er klassifisert av EU til å falle inn under bestemmelser om karbonlekkasje.

Den siste forenkling forutsetning bak resonnetmentene synes å være at man ikke tar hensyn til at vi snakker om en ikke-fornybar naturressurs med høy grunnrente. Tapet for Norge med letestopp og en

vidende petroleumsbeskatning vil være svært stort. Verdiskapning i norsk petroleumsnæring per tonn CO₂-utslipp er grovt regnet på 43.000 kroner (basert på Faktahefte, 2011). Siden har oljeprisen og samlet lønnsomhet steget.

Dyrere klimatiltak finnes ikke. Spesielt om man tar hensyn til at tiltaket ikke gir utslippskutt. Til sammenlignet er kostnaden for reelle kutt i EU-området på 80 kroner per tonn, gitt ved kvoteprisen.

Dersom vi antar at alternative energiformer tar over før verdens petroleumsforekomster er uttømt bør den minst miljøskadelige produksjonen – som blant annet er i Norge – bli produsert først. Så får heller den dyreste, mest energikrevende og mest utslippsrike oljen i andre utvinningsland bli liggende igjen i bakken.

■ Petter Osmundsen, professor i petroleumsøkonomi, Institutt for industriell økonomi ved Universitetet i Stavanger

■ REDUSERT UTBYGGINGSTEMPO. Dyrere klimatiltak finnes ikke. Spesielt om man tar hensyn til at tiltaket ikke gir utslippskutt. Her fra Troll A. Foto: Ida von Hanno Bast

Fruktbar konflikt?

INNLEGG Ledelse

Innlegget i DN 13. desember om konflikter i organisasjoner var etter min mening ikke preget av presis begrepsbruk. At konflikt og uenighet er synonymer, kan i beste fall kanskje begrunnes teoretisk. I praksis er det derimot slik at mens uenighet er resultat av meningsbryting, altså at hva man mener om en sak kommuniseres og diskuteres, oppstår konflikter gjerne som resultat

av at man som oftest ikke snakker med hverandre.

Mens uenighet dreier seg om innhold, dreier konflikter seg om form.

Min egen arbeidsplass Handelshøyskolen BI illustrerer forskjellen. At det på BI alltid vil være faglig uenighet, er nesten selvsagt, og at slik uenighet ikke er noe ledelsen prøver å eliminere, er like selvsagt. Derimot ønsker ledelsen ved BI, som del av arbeidet med å forbedre det psykososiale arbeidsmiljøet, å rette oppmerksomheten mot konflikter, fordi

konflikter ikke befrukter organisasjonen, men tvert imot skader den.

Det er således god grunn for norske ledere å foretrekke konfliktfrie fremfor konfliktfylte organisasjoner. Men det betyr ikke at de samme lederne foretrekker enighet rundt alle spørsmål som krever svar.

Konflikt og uenighet er faktisk ikke to sider av samme sak.

■ Tor Grenness, førsteamanuensis ved Institutt for kommunikasjon, kultur og språk på Handelshøyskolen BI

DN 13. desember.

Tull om

INNLEGG Klima

Statsminister Jens Stoltenberg støtter kullavgift i Australia, men han vil ikke ha kullavgift på kullkraftverket på Svalbard. Som så mye av regjeringens klimapolitikk er også dette standpunktet åpenbart inkonsekvent.

Aps Kjetil Lunds mener at jeg ikke har rett til å påpeke slikt i klimadebatten (DN 16. desember). Det fordi jeg angivelig mener klimadebatten er tull og

Knut Einar Rosendahl innlegg i Dagens Næringsliv 21
desember 2011:

Aktuelt klimatiltak

INNLEGG Klima

Professor Petter Osmundsen kommenterer i DN 19. desember mitt innlegg fra DN 16. desember, der jeg skriver at redusert utvinningstempo for norsk oljeproduksjon bør vurderes som klimatiltak. Han hevder at jeg legger fem feilaktige forutsetninger til grunn i min argumentasjon.

Han skriver først at jeg setter likhetstegn mellom olje og gass. Det må være en misforståelse, ettersom jeg kun har diskutert forslaget om redusert oljeutvinning.

Dernest hevder han at redusert bortfall av norsk produksjon vil bli fullt ut erstattet av produksjon i Opec, som han mener styrer mot en gitt oljepris. Det er riktig at Opec for cirka ti år siden styrte mot en oljepris på mellom 22 og 28 dollar per fat, men det er liten grunn til å tro at noe lignende er tilfellet i dag.

Både tilbud og etterspørsel reagerer noe på endret pris, ifølge økonomiske studier av oljemarkedet. Dermed er det sannsynlig at redusert norsk oljeproduksjon vil medføre en viss reduksjon i det globale oljeforbruket. Litt mer bruk av andre energytyper kan tenkes, men olje brukes stadig mer i transportsektoren og konkurrerer i begrenset grad med kull.

Osmundsen viser dernest en figur som illustrerer at norsk oljeproduksjon har lavere utslipp per produsert enhet enn gjennomsnittet i verden. Dersom han også hadde inkludert Midtøsten, der de viktigste Opec-landene ligger, ville vi sett at utslippene fra den regionen faktisk er lavere enn på norsk sokkel. I tillegg er det verdt å nevne at utslippene fra de

OLJEKUTT.
Knut Einar
Rosendahl.

marginale feltene/ressursene på norsk sokkel, som er mest relevante i denne sammenheng, er høyere enn gjennomsnittet, ettersom det trengs mer energi med påfølgende utslipp for å pumpe opp oljen.

Osmundsen trekker også frem at norsk olje har god kvalitet. Det er riktig, men det har lite å si for klimagassutslippene.

Til slutt nevner han at olje er en ikke-fornybar ressurs med høy grunnrente, og at verdiskapningen i petroleumsnæringen er anslått til 43.000 kroner per tonn CO₂. For det første kan en ikke-fornybar ressurs utvinnes i fremtiden i stedet hvis det skulle vise seg fornuftig. For det andre tar regnestykket kun med utslippene knyttet til produksjon, ikke de langt høyere utslippene ved forbrenning av oljen. For det tredje er dette en gjennomsnittsbetraktning.

Jeg har aldri foreslått å kutte vilkårlig i norsk oljeproduksjon. Det jeg har hevdet, er at man bør vurdere å ikke utvinne de marginale feltene/ressursene der grunnrenten nærmer seg null. Dette krever selvsagt en utredning på linje med andre klimatiltak, men jeg har problemer med å forstå hvorfor akkurat dette tiltaket uten videre skal utelukkes før det har vært utredet nærmere.

■ Knut Einar Rosendahl, forsker i Statistisk sentralbyrå

DN 19. desember

■ STABILT. Mengden kontanter i omløp i Norge har ligget meget stabilt de siste årene. Foto: Ida von Hanno Bast

■ ■ ■ Selv om kortbruken har økt markant de siste 20 årene, oss uten kontanter, skriver **Petter Furulund** i NHO.

Kontanter må

INNLEGG Handel

Finansforbundet har tatt til orde for et kontantfritt samfunn innen ti år. De har foreslått at staten innfører høye gebyrer på uttak av penger fra banker og minibanker. De vil altså straffe de som handler med kontanter så kraftig at de slutter med det.

NHO Service representerer selskaper som driver med pengetransport og kontant-håndtering i Norge. Vi vet derfor at kontanter betyr mye for samfunnet. Under vekkerstreiken ifjor ble pengetransporten lammet i store deler av landet. Filialer og minibanker gikk tomme for kontanter, og man fikk tydelig illustrert hvilken rolle kontantene spiller.

Andelen kontantbetalinger hos de store aktørene innenfor dagligvare, faghandel og kiosk/bensinstasjon er på over 30 prosent. Vi ser også fra offentlig statistikk at mengden kontanter i omløp i Norge har ligget meget

KONTANT.
Petter Furulund
ønsker seg ikke
et kontantfritt
samfunn.

stabil de senere årene, på tross av økende kortbruk. I eurosonen vokser mengden kontanter i omløp.

Kontanter spiller en langt større rolle enn hva Finansforbundet ønsker å gi inntrykk av.

Idrettslag baserer seg i stor grad på kontant salg av billetter, kaker, lodd og kioskvare. Foreldre gir lommepenger til barna sine. Folk velger fortsatt gjerne kontanter når de gir pengegaver. Slike små private overføringer er tallrike og har viktige sosiale funksjoner.

Kirkens Nødhjelp og Røde Kors frykter at det kan bli vanskeligere å få inn penger under de årlige innsamlingsaksjonene dersom samfunnet blir mer kontantløst. Innsamlings-

aksjoner foregår som kjent fortsatt ved bruk av innsamlingsbøsser og ikke kortlesere.

Det er mange eldre som ikke tør eller kan bruke elektroniske betalingsmidler. Det er diskriminerende at de skal bli ilagt høye gebyrer ved betaling fordi de har problemer med å mestre ny teknologi.

Kontanter er viktig i forhold til samfunnssikkerhet. Dersom betalingssystemer helt eller delvis går ned, vil kontanter være noe som gjør at folk likevel kan betale for varer og tjenester.

” Kontanter er viktig i forhold til samfunnssikkerhet

Finansforbundet mener at kontanter skaper kriminalitet fordi oppbevaring og transport av kontanter er utsatt for ran.

Da glemmer man at alle typer betalingsformer er beheftet med kriminalitet, enten vi snakker om kontanter, sjekker, nettbank eller betalingskort. Internasjo-

Betalte du for denne avisen?

Som Nordic Choice Club medlem får du DN gratis på alle våre norske hoteller.

Meld deg inn i dag, og få 1000 poeng.

NORDIC CHOICE HOTELS™

Petter Osmundsens innlegg i Dagens Næringsliv 23 desember
2011:

Allerede halvert

INNLEGG Klima

DN 21. desember viderefører Knut Einar Rosendahl sin argumentasjon for redusert oljeutvinning, til tross for at Norge allerede nesten har halvert sin oljeproduksjon siden år 2000. Problemet er at langt mer energikrevende oljesand er på fremmarsj, med sju ganger så høye utslipp.

Mest treffsikre tiltak mot klimautslipp i petroleumssektoren er klimavoter og CO₂-avgift, som Norge allerede har som eneste land i verden. Følgelig har vi også lave utslipp.

Rosendahl vil stoppe nye marginale oljeprosjekter. Jeg tror ikke de finnes, i samfunnsøkonomisk forstand. Oljeselskapene har svært høye kapitalavkastningskrav, foretar betydelige avsetninger for kostnadsrisiko, og har konservative estimater for reserver og olje- og gasspris. I tillegg stoppes mange prosjekter som selskapene vurderer som lønnsomme på grunn av knapp kapasitet.

Avaldsnes-området ble vurdert som marginalt og viste seg å være et kjempesunn.

Norske petroleumsfelt produserer både olje og gass. Tiltak mot oljeproduksjon vil derfor

også strupe store deler av gassproduksjonen. Moderne gasskraftverk som EU nå bygger, har 70 prosent lavere utslipp enn de gamle kullkraftverkene som de erstatter.

Hva skjer med klimagassutslippene dersom vi frivillig gir fra oss markedsandeler?

Snittet av klimautslipp hos verdens oljeprodusenter er nesten tre ganger høyere enn i Norge. Det er riktig at Midtøsten med 7,2 kg CO₂-ekvivalenter per produsert fat oljeekvivalenter har marginalt lavere klimautslipp per enhet enn Norge (8,8), men tungoljen derfra er sterkt svovelholdig. Opec har også medlemmer fra Afrika som har svært høye utslipp av klimagasser per enhet (28,7).

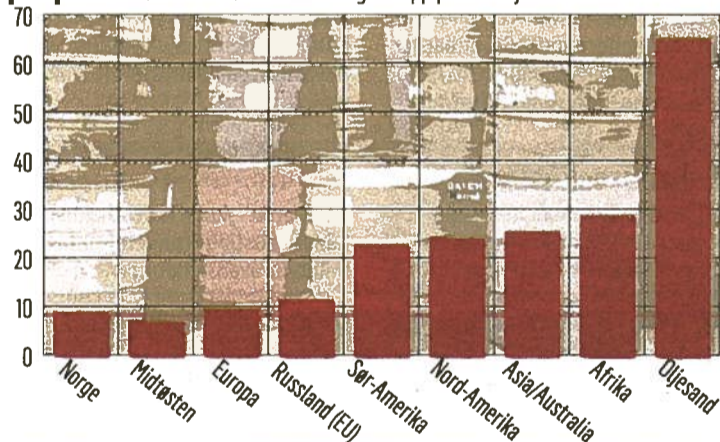
Oljesandproduksjon har utslipp på hele 65 kg CO₂ per enhet.

Samlede utslipp vil øke med norske oljekutt. IEA forutsetter mye ukonvensjonell olje i sine fremtidsscenarioer. Et mulig internasjonalt tiltak for å få ned globale utslipp er å la konsumskattene for oljeprodukter bli differensiert etter utslippsintensiteten i produksjonen.

■ *Petter Osmundsen, professor i petroleumsekonomi, Universitetet i Stavanger*

Miljøskadelig gullgruve

Regionale klimagassutslipp fra petroleumsvirksomhet per produsert enhet i 2009. Kg utslipp per fat oljeekvivalent.

2011 Dagens Næringsliv/Infografikk/Kilde: Reuters

Dønn realistisk

INNLEGG Klima

Anthony Giddens, forfatter av «The Politics of Climate Change», sammenligner klimapolitikken med filmen Matrix der aktørene opererer i en konstruert virkelighet frikoblet fra fysikkens lover. I den ekte virkeligheten går tingene sin skjeve gang.

Nye utslippsdata viser at verden går mot fire grader økt

oppvarming. Det betyr katastrofe for millioner av mennesker og dessuten enorme økonomiske konsekvenser. For enhver som tar naturvitenskap på alvor, er dette virkeligheten.

DNs lederartikkel 20. desember oppsummerer noe av årsaken til at det går så galt: DN tviholder på at klimaproblemet skal løses gjennom internasjonale fellesregler som i sin tur styrer markeder og investeringer i klimavennlig retning. Det må bety at så lenge det ikke er enighet om en forpliktende internasjonal

■ ■ ■ Dagens Næringsliv har i en serie artikler rettet søkelyset mot utbyggingen av Dovrebanen. Artiklene inneholder faktafeil, samt påstander som vi ønsker å kommentere, skriver **Thor Erik Skarpen**, informasjonssjef for plan og utvikling i Jernbaneverket.

INNLEGG Samferdsel

Vi har i utgangspunktet stor respekt for DN og er derfor svært overrasket over at artiklene om Dovrebanen inneholder faktafeil og alvorlige påstander vi ikke fikk anledning til å kommentere.

■ Dokumenter om trasévalg og kostnadsberegninger er offentlig tilgjengelige og ikke holdt hemmelig.

■ Kostnadsberegninger viser at et østlig alternativ ikke er billigere, men dyrere.

■ Det vil kunne gå både godstog og høyhastighetstog på banestrekningen. Ellers ville det ikke være noe poeng å bygge den.

■ At grunnforholdene på enkelte deler av strekningen er utfordrende er velkjent. Det er grundig undersøkt og tatt høyde for i prosjektet.

■ Banen blir ingen mur mot Mjøsa - tvert om frigjøres 8,5 kilometer strandsone når dagens gamle Dovrebane gjøres om til gang- og sykkelvei. Ny tunnel vil frigjøre 4 km strandområde. Ny E6 bygges parallelt.

NYE SPOR.
Thor Erik Skarpen

Vi ønsker å kommentere følgende påstander i DN:

«Jernbanestrekningen vil bli uegnet for både gods- og høyhastighetstog» (DN 14. desember).

Hadde denne sensasjonen vært sann, hadde ikke banestrekningen blitt bygget. En av grunnene til at den nye dobbeltsporsparsellen på Dovrebanen bygges, er nettopp for å bedre forholdene for godstogene mellom Oslo og Trondheim/Bodø. Dette er meget viktig for transportnæringen.

Høyhastighetstog vil også kunne gå på den nye parsellen, som er dimensjonert for 200 km/t. Hadde det vært mulig å bygge denne 17 km lange parsellen for 250 km/t, viser kjøretidsberegninger at et slikt tog kunne spart 60 sekunder på strekningen Eidsvoll-Hamar.

«Raserer strandsonen:

Regjeringen vil legge en gigantisk steinfylling langs Mjøsa strandsone for å bygge nye togspor» (DN 14. desember)

Utbyggingen frigjør 8,5 kilometer strandsone. Gamle Dovrebanen ligger i dag langs Mjøsa som en barriere på denne strekningen. Den omgjøres i hovedsak til gang- og sykkelvei («Mjøstråkk»). Den nye banen legges for det meste sammen med ny E6 litt høyere opp i lia, men vil enkelte steder legges på fylling ved stranden.

Norges geologiske undersøkelser (NGU) advarer om grunnforhold: «Jernbaneverket har vel neppe engang gått inn og sett på at vi faktisk har et kartverk over dette». (DN 16. desember)

Jernbaneverket har formidlet til DN at de utfordrende grunnforholdene ved Vorma er godt kjent, grundig undersøkt og tatt høyde for i prosjektet. NGUs kart ligger til grunn for undersøkelser.

«Deutsche Bahns østlige trasé er billigere enn den løsningen regjeringen nå vil gjennomføre. Det viser en rapport som Jernbaneverket holdt hemmelig frem til igår ettermiddag.» (DN 16. desember)

MÅ GJØRE
TING
ANNERLEDES.
Rasmus
Hansson

klimapolitikk, som gjør markedet «klimavennlig», er det irrasjonelt å ta spesielle klimahensyn i investeringene.

Det er tydeligvis ikke noe å gjøre med at klimaet går av skaffet mens vi venter.

Klimaforhandlingene i Durban slo fast at vi ikke får noen bred internasjonal klimavennlig eller globale markeds mekanismer som kutter klimagassutslipp før tidligst i 2020. Med business as usual vil globale klimagassutslipp vokse i minst ti år til. Eneste alternativ er at mange land begynner å gjøre ting annerledes.

Norge opptrer forbilledlig som internasjonal klimapolitisk pådriver, gir gode penger til å redusere avskoging og støtter fornybar utvikling i

fattige land. Men Norges egne utslipp øker. Vi har ikke forpliktende planer for utslipp-skutt.

«Det uærlige landet» kalte DN Canada i en tidligere leder, fordi landet trakk seg fra Kyoto-avtalen etter Durban. Mitt svar var at Norge er vel så uærlig med grønn klimaretorikk som ikke stemmer med faktiske handlinger. På papiret overoppyller Norge sine Kyoto-forpliktelser - med kvotekjøp i andre land. Men det gir knapt reelle utslipp-skutt.